பாடம் 25: திருச்சபை

விசுவாசத்தைக் கற்பிப்போருக்கான அறிவுறுத்தல்
அடிப்படை நிலை (7 வயது) : 1 முதல் 20 கருத்துகளைக் கற்பிக்கவும்
இடைப்பட்ட நிலை (10 வயது) : 1 முதல் 23 கருத்துகளைக் கற்பிக்கவும்
மேம்பட்ட நிலை (13 வயது) : 1 முதல் 26 கருத்துகளைக் கற்பிக்கவும்

முந்திய பாடத்தில் இருந்து மீள்பார்வை:
முந்திய பாடத்தில், நமது பாவங்களில் இருந்து நம்மை மீட்க கொடூரத் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாகி, சிலுவையில் அறைந்து கொல்லப்பட்ட நம் ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்து இறந்தோரிடம் இருந்து உயிர்த்தெழுந்ததை நாம் கற்றோம். நிகழ்ந்தவை அனைத்தையும் தமது சீடர்கள் புரிந்துகொள்ள உதவுமாறு அவர்களோடு 40 நாள்கள் இருந்த பிறகு, அவர் விண்ணகம் திரும்பினார். இந்த பாடத்தில், இயேசு எப்படி திருச்சபையை நிறுவி தமது மணவாட்டி ஆக்கினார், மேலும் மனிதகுல மீட்புக்கான அவரது பணியைத் திருச்சபை எப்படி தொடர்கிறது என்பதைப் பற்றி நாம் கற்போம்.

தற்போதைய பாடம்:
1. பாஸ்கா உணவின் “நான்காம் கோப்பையை” சிலுவையில் குடித்ததும், இயேசு “தெத்தேலெஸ்தாய்” என கூறியதாக யோவான் 19:30 பதிவு செய்கிறது. 5ஆம் நூற்றாண்டில் புனித எரோனிமுஸ் இந்த வார்த்தைகளை *கொன்சும்மாத்தும் எஸ்ட்* (“இது நிறைவேறிற்று”) என்று மொழிபெயர்த்தார். “நிறைவேறிற்று” என்றப் பதம் ஒரு திருமண ஒன்றிப்பு ஏற்பட்டதைக் குறிக்கிறது.

2. சிலுவையில், இயேசு தம்மோடு திருச்சபையை ஒன்றித்தார். திருச்சபையானது கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாக இருக்கிறது. சிலுவை, பலியின் இடமாக இருந்ததை விடவும் அதிகமாக, கிறிஸ்துவுக்கும் அவரது மணவாட்டியானத் திருச்சபைக்கும் இடையிலான திருமண மஞ்சமாக இருந்தது.

ஹிப்போ புனித அகுஸ்தீன் (*செர்மோ சுப்போசித்துஸ்* 120ல்): “ஒரு மணவாளரைப் போன்று கிறிஸ்து தமது அறையில் இருந்து வெளியேறினார்… அவர் சிலுவை என்றத் திருமண மஞ்சத்துக்கு வந்து, அவர் அதில் தமது திருமண ஒன்றிப்பை நிறைவேற்றினார். அவர் படைப்பினத்தின் பெருமூச்சை உணர்ந்தறிந்த பொழுது, தமது மணவாட்டின் இடத்தில் அவர் அன்புடன் தம்மைத் துன்பத்திற்கு கையளித்தார், என்றென்றுமாக அவளைத் தம்மோடு சேர்த்துக் கொண்டார்.”

கதிம 795: “கிறிஸ்துவும் அவரது திருச்சபையும் இவ்வாறு இணைந்து ‘முழு கிறிஸ்து’வை (கிறிஸ்துஸ் டோட்டுஸ்) உருவாக்குகின்றனர். திருச்சபை கிறிஸ்துவோடு ஒன்றாக இருக்கிறது.”

3. புனித மறைநூலின் தொடக்கத்தில் இருந்தே, மனிதகுலம் முழுவதற்கும் தமது திட்டத்தை வெளிப்படுத்தும் விதமாக திருமண உருவகத்தை கடவுள் பயன்படுத்தியது காட்டப்படுகிறது. திருமணம் என்பது கடவுளின் திட்டத்தின் தொடக்கத்திலேயே இருந்தது. முதல் ஏற்பாட்டின் (இஸ்ரயேல்) மக்களுக்கு, அவர்கள் தம்மோடு திருமண உறவில் இருக்கின்றனர் என்பதை அவர் வெளிப்படுத்தினார். காலத்தின் நிறைவில், அவர் மணவாளரான தமது மகனை, புதிய இஸ்ரயேலான தமது திருச்சபைக்கு அவரையே மணமுடிக்க அனுப்பினார்.

4. மனிதர்களை மீட்கும் கிறிஸ்துவின் பணியை நம்பகமான விதத்தில் தொடர்வதே தமது மணவாட்டியான திருச்சபைக்கு அவரால் வழங்கப்பட்ட எய்துபணியாகும். *உலகின் ஒளி* 48 திருச்சபையை “மீட்பின் உலகளாவிய அருளடையாளம்” என அழைக்கிறது, ஏனெனில் “உலகில் தொடர்ந்து செயல்படும்” கிறிஸ்து, எல்லா மக்களையும் திருச்சபைக்கு இட்டுச் செல்கிறார் அதனால் அவர் “அவர்களோடு மிக நெருக்கமாக இணையலாம்”. எல்லாருக்கும் அருளை வழங்க அவள் (திருச்சபை) இறைமையில் நிறுவப்பட்டுள்ளாள்.

கதிம 845: “பாவத்தால் சிதறுண்ட மற்றும் அழிவுக்குள் நடத்தப்பட்டத் தமது குழந்தைகளை மீள்ஒருங்கிணைக்க, மனிதகுலம் முழுவதையும் தமது மகனின் திருச்சபைக்குள் அழைக்கத்

தந்தை விரும்பினார். மனிதகுலம் தனது ஒன்றிப்பு மற்றும் மீட்பை மறுகண்டடைவு செய்யும் இடமாகத் திருச்சபை இருக்கிறது. 'ஒப்புரவு அடைந்த உலகமாக' திருச்சபை இருக்கிறது. அவள் 'ஆண்டவரது சிலுவையின் முழு துடுப்போட்டத்தில், தூய ஆவியாரின் மூச்சால் இந்த உலகில் பாதுகாப்பாகப் பயணிக்கிறாள்.' திருச்சபைத் தந்தையருக்கு விருப்பமான மற்றொரு உருவகப்படி, வெள்ளத்தில் இருந்து தனியாக மீட்கப்பட்ட நோவாவின் பேழையால் அவள் முன்னுருவகிக்கப் பெற்றாள்.''

5. இயேசு நான்கு முக்கியப் பண்புகளை அல்லது குறியீடுகளை அவர் நிறுவிய இந்தத் திருச்சபைக்கு வழங்கியுள்ளார். அது **ஒரே**, **தூய**, **கத்தோலிக்க**, மற்றும் **திருத்தூதுவத்** திருச்சபையாக இருக்கிறது.

6. **ஒரே**. திருச்சபை மூன்று காரணங்களுக்காக ஒன்றாய் இருக்கிறது (கதிம 813):

அ) அவளது ஆதாரமான தூய திரித்துவம், மூன்று இறை ஆள்களின் நேர்த்தியான ஒன்றிப்பாகும்: தந்தை, மகன், தூய ஆவியார்;
ஆ) அவளது நிறுவனரான இயேசு கிறிஸ்து, சிலுவையில் சிந்திய குருதி வழியாக மனிதர்கள் எல்லாரையும் ஒப்புரவாக்க வந்தார்;
இ) விசுவாசிகளின் ஆன்மாகளில் தங்கியுள்ள தூய ஆவியார், நம்பிக்கையாளர்களின் ஒன்றிப்புக்குள் எல்லா விசுவாசிகளையும் ஒருங்கிணைத்து, திருச்சபையை வழிநடத்துகிறார்.

7. இயேசு ஒரே ஒரு திருச்சபையை நிறுவினார், வேறுபட்டத் திருச்சபைகளின் திரட்டை அல்ல. திருச்சபை கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாக இருக்கிறாள் (எபே :23-32) என்று மறைநூல் கூறுகிறது. இயேசு ஒரே ஒரு மணவாட்டியை மட்டுமே கொண்டிருக்க முடியும், அந்த மணவாட்டி அவரே நிறுவிய கத்தோலிக்கத் திருச்சபையே ஆகும்.

ஒன்றாய் இருத்தல் என்பது பாகங்களின் தளர்வானத் திரட்டு அன்று, அது பாகங்களின் ஒரு முழுமை. அது தலை, குரல், இதயம், கைகள் மற்றும் கால்களைக் கொண்டுள்ளது. அதன் தலையாகத் திருத்தந்தை இருக்கிறார், அவர் கிறிஸ்துவின் மனதோடு திருச்சபையை வழிநடத்துகிறார். குரலாக புனித ஆசிரியம் இருக்கிறது, திருச்சபையின் கற்பிக்கும் அதிகாரம். திருச்சபையின் இதயமாக அருளடையாளங்கள் இருக்கின்றன, திருச்சபையின் உடலுக்கு அவை ஊட்டமளிக்கின்றன. நாம் ஒவ்வொருவருமே அதன் கைகளும் கால்களும், நாம் கடவுளின் அன்பை நம்மோடு எடுத்துச் சென்று உலகிற்கு வழங்குகிறோம்.

8. திருச்சபையின் ஒருமைநிலை காணப்படுவதாக இருக்கிறது.

அ) நாம் காணப்படும் விதத்தில் நமது நம்பிக்கைகளிலும் பிறப் படிப்பினைகளிலும் ஒன்றித்து இருக்கிறோம். திருச்சபை ஒரே கோட்பாட்டு தொகுப்பைக் கற்பிக்கிறது, அவை திருத்தூதர்கள் கற்பித்தவையாக இருக்க வேண்டும் (யூதா 3). இதுவே திருச்சபை நமக்கு அழைப்பு விடுக்கும் நம்பிக்கையின் ஒன்றிப்பாக இருக்கிறது (பிலி 1:27, 2:2).

அதிகாரப்பூர்வக் கோட்பாடுகளில் இருந்து சில கத்தோலிக்கர்கள் கருத்து வேறுபட்டிருந்தாலும், திருச்சபையின் அதிகாரப்பூர்வப் படிப்பினையாளர்கள் -- திருத்தந்தை மற்றும் அவரோடு ஒன்றித்துள்ள ஆயர்கள் -- எந்தக் கோட்பாட்டையும் ஒருபோதும் மாற்றுவதில்லை. நூற்றாண்டுகள் தோறும், கோட்பாடுகள் முழுமையாக ஆய்வு செய்யப்படுவதால், திருச்சபை அவற்றை மிக ஆழமாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளது (யோவா 16:12-13), ஆனால் ஒருமுறை அவை தந்தப் பொருளுக்கு எதிராக ஒருபோதும் அவற்றை அது புரிந்து கொண்டதில்லை.

ஆ) நமது அருளடையாளக் கொண்டாட்டங்களிலும் நாம் காணப்படும் விதத்தில் ஒன்றித்து இருக்கிறோம், மேலும் திருப்பட்டங்களின் அருளடையாளத்தின் வழியாக திருத்தூதுவ வழிவரல் அடிப்படையிலான படிமை அமைப்பு பாதுகாக்கவும் ஒப்படைக்கவும் பெற்று வருகிறது. நமது அருளடையாளங்கள் தங்களது ஆயர்களோடு ஒன்றித்துள்ள குருக்களால் வழங்கப்படுகின்றன, அவர்கள் புனித பேதுருவின் வழிவந்தராக இருக்கிறத் திருத்தந்தையோடு ஒன்றித்துள்ளனர்.

9. நமது ஒருமைநிலையில், நாம் பன்முகத்தன்மையைக் காண்பதில்லை. பல வேறுபட்ட அழைத்தல்கள் மற்றும் பல வேறுபட்ட கொடைகளுக்கு விசுவாசிகள் சாட்சியம் பகர்ந்தாலும், நம் ஆண்டவரின் எய்துபணியைத் தொடர இணைந்து உழைக்கின்றனர். பலவகை பண்பாடுகள்

மற்றும் மரபுகள் அவற்றில் ஒரே விசுவாசத்தை வெளிக்காட்டுவதில் நமது திருச்சபையை வளப்படுத்துகின்றன. எல்லாவற்றிலும், பிறரன்பு திருச்சபையை நிரப்பியிருக்க வேண்டும், ஏனெனில் பிறரன்பின் வழியாகவே உறுப்பினர்கள் சீர்மையின் ஒன்றிப்பில் கட்டுண்டு இணைந்து உழைக்கின்றனர்.

10. கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் மாபெரும் ரீதியான லத்தீன் ரீதியைத் தாண்டி, (குறைந்தது ஆறு வேறுபட்ட ரீதிகளுக்குள் வகைப்படுத்தப்பட்ட) 23 கிழக்கத்தியத் திருச்சபைகளும் திருத்தந்தையோடு முழு ஒன்றிப்பில் இருக்கின்றன. இவை கிழக்கத்தியக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன, மேலும் தங்கள் வழிபாடு மற்றும் பண்பாட்டு வெளிக்காட்டல் விதங்களில் லத்தீன் ரீதியில் இருந்து ஓரளவு வேறுபட்டுக் காணப்பட்டாலும் உலகளாவிய கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் ஒரு பகுதியாக சமநிலையில் இருக்கின்றன. எனினும், நமது எல்லா நம்பிக்கைகளும் அருளடையாளங்களும் ஒன்றாக இருக்கின்றன.

11. **தூய**. அவரது அருளால், அவர் தூயவராக இருக்கிறது போல, இயேசு திருச்சபையைத் தூயதாக ஆக்கினார். கிறிஸ்துவால் தூயதாக்கப் பெற்றத் திருச்சபை, தூயநிலையின் ஆதாரமாகவும் இயேசு நிறுவிய சிறப்புமிகு அருளான அருளடையாளங்களின் காப்பாளராகவும் இருக்கிறது (எபே 5:26ஐக் காணவும்).

கிறிஸ்து திருச்சபையைப் புனிதப்படுத்தினார், இதனால், அவர் வழியாக மற்றும் அவரோடு, திருச்சபை அவரது புனிதப்படுத்தலின் (தூயநிலை) முகவராக இருக்கிறது. திருச்சபையின் திருப்பணி மற்றும் தூய ஆவியாரின் வல்லமை வழியாக, நம் ஆண்டவர் அளவற்ற அருளை, சிறப்பாக அருளடையாளங்கள் வழியாகப் பொழிகிறார். ஆகவே, தனது படிப்பினை, செபம் மற்றும் வழிபாடு, மற்றும் நற்செயல்கள் வழியாக தூயநிலையின் காணப்படும் அடையாளமாக திருச்சபை இருக்கிறது.

உலகின் ஒளி, 14: ''கிறிஸ்து ஒருவரே இடையாளராகவும் மீட்பின் வழியாகவும் இருக்கிறார்; அவரது உடலானத் திருச்சபை வழியாக அவர் நம்மோடு உடனிருக்கிறார்.''

12. திருச்சபையின் உறுப்பினர்கள் எல்லாரும் தூயவர்களாக இருக்கின்றனர் என்பது இதன் பொருளன்று. திருச்சபை புனிதர்களுக்கான வீடன்று; அது பாவிகளுக்கான மருத்துவமனையாக இருக்கிறது. திருச்சபையில் நல்லோரும் தீயோரும் உறுப்பினர்களாக இருப்பர் என்று இயேசு கூறியுள்ளார் (யோவா 6:70), மேலும் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் விண்ணகத்திற்குச் செல்ல மாட்டார்கள் (மத் 7:21-23).

ஆனால் திருச்சபை நேர்த்தியான தூயநிலையை அடைவதே கடவுளின் இறுதி விருப்பமாக இருக்கிறது. திருச்சபை குறித்த மறைக்கற்பிப்பில் திருத்தந்தை 16ம் பெனடிக்ட், கிறிஸ்து தமது மணவாட்டிக்காகத் தமது உயிரைக் கொடுத்தது ''இயலக்கூடியதில் பெரிதான அன்பின் வெளிக்காட்டல்'' என்கிறார். அவர் குறிப்பிடுகிறார், ''இதை விட அன்பின் பெரிய அடையாளம் என்ன இருக்க முடியும்''. அவர் திருச்சபை குறித்து, கிறிஸ்து ''அவளது அழகில் அக்கறை கொண்டுள்ளார்; திருமுழுக்கால் பெற்ற அழகில் மட்டுமன்று, மாறாக பழிச்சொல்லுக்கு ஆளாகாத அறநெறி நடத்தையுள்ள வாழ்வால், மாசு மருவின்றி ஒவ்வொரு நாளும் வளரும் அழகிலும்'' என்று கூறுகிறார். அவர் தமது மணவாட்டி தூயவளாக இருக்க விரும்புகிறார்.

13. திருச்சபையின் ஒவ்வோர் உறுப்பினரும் தூயநிலைக்கு அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். திருமுழுக்கின் வழியாக, நாம் தொடக்கப் பாவத்தில் இருந்து விடுதலை பெற்றுள்ளோம், புனிதப்படுத்தும் அருளால் நிரப்பப்பட்டுள்ளோம், நம் ஆண்டவரின் பாடுகள், இறப்பு, மற்றும் இறப்பின் மறைபொருளுக்குள் அமிழ்த்தப்பட்டுள்ளோம், மேலும் ''கடவுளின் தூய மக்களாகிய'' அவரது திருச்சபைக்குள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளோம். கடவுளின் அருளால், நாம் தூயநிலைக்காக அழைக்கப்பட்டுள்ளோம்.

நம் ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்து தூயவராக இருக்கிறார், மேலும் அவரில் அவரது உடலின் வழியாக நம்மைத் தூயநிலைக்கு அழைத்துள்ளார். நம்பிக்கையாளர்களின் குழுமம் வழியாக, அருளடையாளங்களால், நற்செய்தியைப் போதிப்பதால், செபிப்பது மற்றும் செபிக்கப்படுவதால், மேலும் மன்னிப்பது மற்றும் மன்னிக்கப்படுவதால் அவருடனான ஒன்றிப்புக்குள் நாம் அழைக்கப்பட்டுள்ளோம்.

ஒன்றிப்பை மீட்டமைத்தல், 4: “ஒவ்வொரு கத்தோலிக்கரும் கிறிஸ்தவ நேர்த்தியை (நிறைவை) இலக்காகக் கொண்டிருக்க வேண்டும், ஒவ்வொருவரும் தம் இடத்திற்கு ஏற்ப, தம் பங்கை ஆற்றுவதால், தனது உடலில் தாழ்ச்சியையும் கிறிஸ்துவின் இறப்பையும் தாங்கியுள்ள திருச்சபை, கிறிஸ்து தம்மையே அவளுக்கு வழங்கும் நாளில் மாசு மருவின்றி தனது எல்லா மாட்சியிலும் எதிர்கொள்வதற்காக அன்றாடம் மிகவும் தூய்மைப்படுத்தவும் புதுப்பிக்கவும் பெறுவாள்.”

14. **கத்தோலிக்க**. “கத்தோலிக்கம்” என்றப் பதத்திற்கு “உலகளாவிய” என்பது பொருள். திருச்சபையைச் சுட்டுவதாக “கத்தோலிக்கம்” என்ற வார்த்தையை முதலில் கி.பி. 108ல் அந்தியோக்கு புனித இக்னேசியுஸ் (சிமிர்னேயருக்கான தமது மடலில்) பயன்படுத்தினார். கி.பி. 175ஆம் ஆண்டளவில் லயன்ஸ் புனித இரனேயுஸ் இந்தப் பதத்தைப் பயன்படுத்தினார்.

15. கிறிஸ்து இரண்டு செய்திகள் கொண்டிருந்தார் என ஞானவாதிகள் நம்பினர்: முதலாவது (எல்லாருக்குமுரிய கிறிஸ்தவம்) எளியத் தகவல்களை மட்டும் புரிந்துகொள்ளும் சாதாரண மனிதர்களுக்குப் போதிக்கப்பட்ட செய்தி; இரண்டாவது (சிலருக்கேயுரிய கிறிஸ்தவம்) செய்திக்குத் தகுந்தவர்களாகத் தங்களை காட்டிக்கொண்ட தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிலருக்குச் சொல்லப்பட்டது. (தங்களது தவறானப் படிப்பினையை “மெய் நற்செய்தி” என்று கூறிய) ஞானவாதிகளுடனான விவாதத்தில், ஞானவாதம் சார்ந்த ரகசியக் கோட்பாட்டை ஒருபோதும் கிறிஸ்தவர்கள் கொண்டிருக்கவில்லை என இரனேயுஸ் பதிலளித்தார். கிறிஸ்து பன்னிருவரிடம் எந்த ரகசியமும் கொண்டிருக்கவில்லை, பன்னிருவரும் பவுலைத் தங்களில் ஒருவராக ஏற்றுக் கொண்டனர், மேலும் பவுலும் பன்னிருவரும் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட எல்லாவற்றையும் மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தனர் என்று வாதிட்டார்.

16. திருச்சபை கத்தோலிக்கமாக இருக்கிறது, ஏனெனில் அதே முழு நற்செய்தியே எங்கும் போதிக்கப்பட்டது. 2,000 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, கத்தோலிக்கத் திருச்சபை இந்த எய்துபணியைச் செய்து வருகிறது, கிறிஸ்து எல்லா மனிதருக்காகவும் இறந்தார் மேலும் தமது உலகளாவியக் குடும்பத்தில் எல்லாரும் உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டுமென விரும்புகிறார் (கலா 3:28) என்ற நற்செய்தியைப் போதித்து கொண்டிருக்கிறது.

17. மண்ணகத்தில் உள்ளத் திருச்சபை போராடும் திருச்சபை என்று அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் அது விண்ணகத்தில் உள்ள வெற்றிபெற்றத் திருச்சபையோடும் உத்தரிப்பகத்தில் உள்ள துன்புறும் திருச்சபையோடும் ஒன்றித்துள்ளது. ஆகவே புனிதர்களின் உறவு ஒன்றிப்பு, அதாவது விண்ணகம், உத்தரிப்பகம், மற்றும் மண்ணகத்தில் உள்ள விசுவாசிகளின் ஒன்றிப்பு காரணமாகவும் திருச்சபை கத்தோலிக்கமாக இருக்கிறது.

18. **திருத்தூதுவ**. இயேசு நிறுவியத் திருச்சபை திருத்தூதுவமாக இருக்கிறது, ஏனெனில் அவர் திருச்சபையின் முதல் தலைவர்களாக திருத்தூதர்களை நியமித்தார், மேலும் அவர்களின் வழிவந்தோரே அதன் எதிர்காலத் தலைவர்களாக இருக்க வேண்டும். திருத்தூதர்களே முதல் ஆயர்களாக இருந்தனர், அதனால் முதல் நூற்றாண்டில் இருந்து, புனித மறைநூல் மற்றும் புனித மரபில் முதல் கிறிஸ்தவர்களுக்கு திருத்தூதர்கள் கற்பித்ததை (2திமொ 2:2) விசுவாசத்துடன் ஒப்படைத்து வரும் கத்தோலிக்க ஆயர்களின் ஒரு முறிவுபடா வரிசை தொடர்ந்திருக்கிறது. இந்த முறிவுபடா வழிவரலின் வரிசை திருத்தூதுவ வழிவரல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

திருச்சபையில் உள்ள எந்த ஆயரோ, குருவோ, அல்லது திருத்தொண்டரோ தன் திருநிலைப்பாடோ அல்லது தன்னறிவிப்போ செய்ததில்லை; மாறாக, அவர் திருச்சபையால் அழைக்கப்பட்டு திருத்தந்தையோடு ஒன்றித்துச் செயல்படுத்துமாறு நம் ஆண்டவரால் தமது திருச்சபைக்கு வழங்கப்பட்ட திருத்தூதுவத் திருப்பணியில் திருநிலைப்படுத்தப் பெற்றுள்ளார்.

19. திருத்தூதர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டு, கற்பிக்கப்பட்டு, ஒப்படைக்கப்பட்ட புனித மறைநூல் மற்றும் புனித மரபில் காணப்படும் விசுவாச வைப்பினாலும் திருச்சபை திருத்தூதுவமாக இருக்கிறது. உண்மையின் ஆவியாரான, தூய ஆவியாரின் வழிகாட்டலின் கீழ், புனித ஆசிரியம் (திருத்தூதர்களுக்கும் அவர்களின் வழிவந்தோருக்கும் இயேசு ஒப்படைத்த கற்பிக்கும் அதிகாரம்) விசுவாச வைப்பைப் பேணுகின்ற, கற்பிக்கின்ற, தற்காக்கின்ற மற்றும் ஒப்படைக்கின்றக் கடமையைக் கொண்டுள்ளது. மேலதிகமாக, திருச்சபையின் கற்பிக்கும் அதிகாரத்தில் வழு ஏற்படாதவாறு தூய ஆவியார் அதைப் பாதுகாக்கிறார்.

20. திருச்சபையின் நான்கு குறியீடுகளை (ஒரே, தூய, கத்தோலிக்க, மற்றும் திருத்தூதுவ) கத்தோலிக்கத் திருச்சபையில் மட்டுமே முழுதும் உய்த்துணர முடியும். மற்றக் கிறிஸ்தவத் திருச்சபைகள் மற்றும் குழுமங்கள் இந்த நம்பிக்கையை ஏற்று அறிக்கையிட்டாலும் உண்மை மற்றும் தூயநிலையின் கூறுகளைக் கொண்டிருந்தாலும், கத்தோலிக்கத் திருச்சபை மட்டுமே இந்த நான்கு குறியீடுகளையும் பிரதிபலிக்கிறது.

உலகின் ஒளி, 8: ''கிறிஸ்து நிறுவிய இந்தத் திருச்சபை, இன்றைய உலகில் ஒரு சமூகமாக நிறுவப்பட்டும் ஒருங்கமைக்கப்பட்டும், பேதுருவின் வழிவந்தவர் மற்றும் அவரோடு ஒன்றித்துள்ள ஆயர்களால் ஆளப்படும் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையில் வாழ்கின்றது.''

ஒன்றிப்பை மீட்டமைத்தல், 3: ''கிறிஸ்துவின் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை வழியாக மட்டுமே, அது மீட்பை நோக்கிய உலகளாவிய உதவியாக இருக்கிறது, மீட்பின் முழுமையை அடைய முடியும்.''

21. புனித பவுல் ஏன் திருச்சபையை கிறிஸ்துவின் உடல் (1கொரி 12:27) என அழைக்கிறார்? அது துல்லியமாக ஏனெனில் அவள் கிறிஸ்துவின் சிலுவைப் பலியின் வழியாக அவரோடு இணைந்திருக்கிறாள். அந்த சிலுவையில்தான் கிறிஸ்துவையும் திருச்சபையையும் ஒன்றாக ஆக்கும் ஒன்றிப்பு நிறைவேறியது. இதன் காரணமாகவே ஹிப்போ புனித அகுஸ்தீன் (4ஆம் நூற்றாண்டு) கிறிஸ்துவையும் திருச்சபையையும் சேர்த்து ''முழு கிறிஸ்து'' (கிறிஸ்துஸ் டோட்டுஸ்) என்று அழைத்தார். திருச்சபை திருவழிபாட்டை (திருப்பலி) சிறப்பிக்கும் பொழுது, அது ''முழு கிறிஸ்துவின் 'செயலாக''' (கதிம 1136) இருக்கிறது.

திருச்சபை கிறிஸ்துவின் பகுதியாக இருக்கிறதால், உலகை மீட்கின்ற அவரது எய்துபணியை அவள் பகிர வேண்டும். இயேசு தந்தையிடம் திரும்பியிருந்தாலும், திருச்சபை தனது எய்துபணியில் தொடர்கிறாள். கிறிஸ்துவின் எய்துபணியில் தொடர்வதற்கு, அவர் முதலில் இந்த உலகிற்கு அவளை அறிமுகம் செய்திருக்க வேண்டும். இயேசு தமது மணவாட்டியை இந்த உலகிற்கு அறிமுகம் செய்ய மிகச் சிறப்பான வழியைக் கொண்டிருந்தார். இது பெந்தக்கோஸ்து நாளில் நிகழ்ந்தது.

22. திருத்தூதர் பணிகள் 1:4-9 மற்றும் 2:1-40ஐ வாசிக்கவும். பெந்தக்கோஸ்து வியப்பூட்டும் ஒரு நிகழ்வாக இருந்தது. இயேசு தமது விண்ணேற்றத்திற்கு முன்பு, எருசலேமில் காத்திருக்க சீடர்களுக்கு அறிவுறுத்தியதால், திருத்தூதர்கள் மற்றச் சீடர்களோடு (இயேசுவின் தாய் மரியா உள்பட மொத்தம் 120 பேர்) எருசலேமில் தங்கியிருந்தனர். அவர்கள் ''தொடர்ந்து செபத்தில்'' நேரத்தைச் செலவிட்டனர் (திப 1:14).

பிறகு, பெந்தக்கோஸ்து நாள் வந்தது. பெந்தக்கோஸ்து என்பதற்கு ''ஐம்பதாவது'' என்று பொருள், பாஸ்கா விழாவுக்குப் பிறகு 50 நாள்களில் வந்தது. பெந்தக்கோஸ்து வேளையில், யூதர்கள் ஷவுவோத் கொண்டாட வேண்டும், அது சீனாய் மலையில் மோசேக்கு கடவுள் பத்துக் கட்டளைகளை வழங்கியதை நினைவுகூரும் ஒரு விழா. எல்லா யூத ஆண்களும் எருசலேம் நகரில் சிறப்பிக்க வேண்டிய மூன்று விழாக்களில் இதுவும் ஒன்று (விப 23:14-17; பாஸ்கா மற்றும் கூடாரத் திருவிழா ஆகியவை மற்ற இரு விழாக்கள்). இஸ்ரயேலுடனான கடவுளின் உடன்படிக்கையைக் கொண்டாடும் நாளாக பெந்தக்கோஸ்து இருந்தது. தற்போது, இயேசுவின் விண்ணேற்றத்திற்குப் பிறகு சுமார் ஏழு நாள்கள் கடந்துவிட்டன. திடீரென, சீடர்கள் கூடியிருந்த இடத்தில், பலத்தக் காற்றைப் போன்ற பேரொலி விண்ணகத்தில் இருந்து வந்தது. நெருப்பு நாவுகள் தோன்றி அவர்கள் மீது வந்திறங்கின.

அவர்கள் வீதிகளுக்குச் சென்று பேசத் தொடங்கினர், யாருக்கும் புரியாத மொழிகளில் அல்ல, எருசலேமுக்கு வந்திருந்த எபிரேயம் பேசுவோராக அல்லாத யூதர்கள் புரிந்துகொள்ள முடிந்த மொழிகளில் பேசினர். மறைநூல் பதிவு செய்கிறது, ''இந்த மனிதர்கள் பேசியதை, அங்கிருந்த ஒவ்வொருவரும் தங்கள் மொழிகளில் கேட்டனர்'' (திப 2:6). பேதுரு, திருச்சபையின் முதல் திருத்தந்தை, தமது முதல் பொது அருளுரையை வழங்கினார், சீடர்கள் குடித்து விட்டு பேசவில்லை, மாறாக தூய ஆவியால் நிரப்பப்பட்டுள்ளனர் என்பதை உறுதி செய்தார். இந்த நாளில், 3,000 பேர் இந்த அருளுரையைக் கேட்டு திருமுழுக்கு பெற்றனர் (திப 2:41).

23. பெந்தக்கோஸ்து விழாவன்று, கிறிஸ்துவின் திருச்சபை மீது தூய ஆவி இறங்கி வந்த சிறப்பு நாளைக் கொண்டாடுகிறோம். இத்தருணத்தின் தனிச்சிறப்பு குறித்த சில முக்கியக் குறிப்புகள் இருக்கின்றன.

அ) ‘‘எல்லா மக்களினத்தாரையும் சீடராக்குங்கள்; தந்தை, மகன், தூய ஆவியார் பெயரால் அவர்களுக்குத் திருமுழுக்கு கொடுங்கள்; நான் உங்களுக்கு வழங்கியக் கட்டளைகளை அவர்களும் கடைபிடிக்குமாறு கற்பியுங்கள்’’ (மத் 28:19-20) என்று கிறிஸ்து தமது திருத்தூதர்களுக்கு வழங்கிய அறிவுறுத்தலுக்கு கீழ்ப்படிந்து, திருச்சபை தனது எய்துபணியை தொடங்குவதை கடவுள் சாத்தியமாக்கினார்.

ஆ) தொடக்கநூலில், நோவாவின் வழிவந்தோர் கடவுளின் அதிகாரத்தை எதிர்த்து பாபேல் கோபுரத்தைக் கட்ட விரும்பியபோது, ஒருவர் பேச்சை மற்றவர் புரிந்துகொள்ள முடியாதவாறு வேறுபட்ட மொழிகளால் கடவுள் அவர்களைப் பிரித்தார் (தொநூ 11:1-9). பாவத்தில் ஒன்றிப்பு மனிதர்களின் இருப்புக்கு பேராபத்தை விளைவிக்கும். ஆனால் தற்போது, தூய ஆவியின் வருகையில், கிறிஸ்து தம் தூயநிலையால் மக்களைத் தமது திருச்சபைக்குள் ஒன்றிணைக்க வேண்டும். தற்போது கிறிஸ்துவின் அன்பு மற்றும் தூயநிலையில், மொழி வேறுபாடுகள் மனிதர்களின் ஒன்றிப்புக்கு ஒருபோதும் தடையாக இல்லை.

இ) திருச்சபையின் பெந்தக்கோஸ்து அனுபவம், இயேசுவின் பொது திருப்பணி தொடங்கிய விதத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது. அவர் தமது பொது திருப்பணியைத் தொடங்கிய பொழுது, இயேசு யோர்தான் நதியில் திருமுழுக்கு பெற்றார், அவர் மீது தூய ஆவி இறங்கி வந்தார். அதே விதமாக, சிலுவையில் கிறிஸ்துவோடு இணைந்த திருச்சபை, 50 நாட்களுக்குப் பிறகு பெந்தக்கோஸ்தில், கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாக அவரது திருப்பணியைப் பொதுவில் தொடரும் நேரம் வந்த பொழுது அவள் மீது தூய ஆவி இறங்கி வந்தார்.

கதிம 767: ‘‘‘தந்தை மகனுக்கு மண்ணகத்தில் வழங்கியப் பணி முடிவுற்ற பொழுது, திருச்சபையைத் தொடர்ந்து புனிதப்படுத்துமாறு பெந்தக்கோஸ்து நாளில் தூய ஆவி அனுப்பப் பெற்றார்.’ பிறகு ‘திருச்சபை வெளிப்படையாக மக்கள் கூட்டத்திற்கு காட்டப்பட்டது, மேலும் போதனைகள் வழியாக, நற்செய்தி மக்களினங்கள் நடுவே பரவத் தொடங்கியது.’ எல்லா மனிதரின் மீட்புக்கான ‘கூடுகையாக’, எல்லா மக்களினங்களையும் சீடர்களாக்க கிறிஸ்துவால் அனுப்பப்பட்டத் திருச்சபை தனது சொந்த இயல்பில் எய்துபணியாளராக இருக்கிறது.’’

24. இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தைப் பின்பற்றி திருத்தந்தை பிரான்சிஸ், திருச்சபை ஒரு நிலையான மெய்மை அன்று, ஆனால் கடவுளின் அரசு அல்லது விண்ணரசு என்ற இறுதி மற்றும் அற்புத இலக்கை நோக்கி அது வரலாறு முழுவதும் தொடர்ந்து பயணிக்கிறது என்று கற்பிக்கிறார்.

25. கிறிஸ்துவின் இறப்பு மற்றும் உயிர்த்தெழுதலோடு கடவுளின் அரசு தொடங்குகிறது, காலத்தின் முடிவில் கிறிஸ்துவால் நேர்த்திக்குள் (முழுநிறைவுக்குள்) கொணரப்படுகின்ற வரை திருச்சபையால் இன்னும் விரிவாக்கப்பட வேண்டும். காலத்தின் முடிவில் கிறிஸ்து திரும்ப வரும் பொழுது இந்த அரசின் இறுதி வெற்றி நிகழும், அதாவது, மணவாளரும் மணவாட்டியும் நித்தியத்திற்கும் ஒன்றிணையும் பொழுது, ஆட்டுக்குட்டியின் திருமண விழா கொண்டாடப்படும்.

26. கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியான தூய திருச்சபை, முழுமையில் தூய திரித்துவத்தோடு நித்தியமாக ஒன்றிக்கும் பொழுதே விண்ணரசாகும். படைப்பின் தொடக்கம் முதல் இதுவே மனிதர்களின் விதியாக இருந்தது. தொடக்கத்தில் இருந்தே, இந்த உலகில் வாழ்வோரின் நடுவில் இருந்து திருச்சபை நிறுவப்படவே கடவுள் உலகைப் படைத்தார்.

கதிம 760: ‘‘முதல் நூற்றாண்டுகளின் கிறிஸ்தவர்கள் கூறினர். ‘திருச்சபைக்காகவே இந்த உலகம் படைக்கப்பட்டது.’ தமது இறை வாழ்வின் ஒன்றிப்புக்காகவே கடவுள் உலகைப் படைத்தார், அது கிறிஸ்துவில் மனிதரின் ‘கூடுகையால்’ கொணரப்படும் ஒன்றிப்பு, இந்த ‘கூடுகையாக’ திருச்சபையே இருக்கிறது. எல்லாவற்றின் இலக்காகத் திருச்சபை இருக்கிறது, தமது புயத்தின் எல்லா வலிமையையும் உலகிற்கு தாம் வழங்க விரும்பிய அன்பின் முழு அளவையும் காட்டவே வானதூதர்களின் வீழ்ச்சி மற்றும் மனிதர்களின் பாவம் போன்ற வலிநிறை கிளர்ச்சிகளை கடவுள் அனுமதித்தார்: கடவுளின் விருப்பமாக படைப்பு இருக்கிறது,

அது ‘உலகம்’ என்று அழைக்கப்படுகிறது, அவ்வாறே மனிதரின் மீட்பு அவரது நோக்கமாக இருக்கிறது, அது ‘திருச்சபை’ என்று அழைக்கப்படுகிறது.’’